

РЕШЕНИЕ

№ 1396

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Д, в закрито заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Теодосиев

Членове: Петя Георгиева
Светослав Василев

като разглежда докладваното от Петър Теодосиев Въззивно гражданско дело
№ 20221100507530 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463 ГПК, образувано по жалби, подадени от В. Д. С. и Р. И. Й. срещу разпределение на сумата 967 844,00 лв., получена от публична продажба на недвижим имот с идентификатор 68134.1004.42.1.13 по изпълнително дело №20178400400908 на ЧСИ с рег. №840, образувано за принудително изпълнение на вземания на „И.“ АД срещу „И.“ ООД, Т. Й. С. и В. Д. С. като солидарни длъжници.

Жалбите са с идентично съдържание, като единствените заявени с тях конкретни оплаквания (които съгласно т. 1 от тълкувателно решение №2 от 22.11.2022г. по тълк.д. №2/2021г. на ВКС, ОСГТК определят предметния обхват на проверката за законосъобразност на оспореното разпределение в настоящото производство) са, че разпределението е извършено в нарушение на чл. 638, ал. 1 и 2 ТЗ, тъй като след откриване на производство по несъстоятелност на длъжника „И.“ ООД съдебният изпълнител по процесното изпълнително дело няма правомощия да осребрява имущество от масата на несъстоятелността на това дружество, респективно да разпределя суми от извършена продажба на такова имущество, а действията по разпределение на получените суми от осребряване на имуществото следва да бъдат извършени в производството по несъстоятелност на длъжника „И.“ ООД.

С жалбите са заявени и бланкетни оспорвания на вземанията на вискателя „И.“ АД за разноси в размер 18 490,00 лв. и таксите за изпълнението, за които са разпределени суми с обжалвания акт на съдебния изпълнител.

Жалбата на В. Д. С. е допустима – подадена е в срока по чл. 462, ал. 2 ГПК и от лице с легитимация по чл. 463, ал. 1, вр. чл. 462, ал. 1 ГПК, но е неоснователна, тъй като от доказателствата по изпълнителното дело се установява, че процесният недвижим имот с идентификатор 68134.1004.42.1.13 не е собственост на длъжника „И.“ ООД (в открито производство по несъстоятелност с решение от 31.07.2019г. по т.д. №2327/2018г. на СГС), а на

трето лице – „И. 2015“ ЕООД, придобило собствеността върху имота въз основа на апорт в капитала му, извършен след вписване на ипотека върху имота за обезпечаване на задълженията на длъжника „И.“ ООД към вискателя „И.“ АД.

След като процесният недвижим имот не е част от масата на несъстоятелността на „И.“ ООД, индивидуалното принудително изпълнение, насочено срещу този имот, не покрива хипотезата на чл. 638, ал. 1 ТЗ, а получените от проданта на имота суми не подлежат на разпределяне в производството по несъстоятелност на „И.“ ООД, а именно в производството по изпълнителното дело, в което е проведена публичната продажба.

Неоснователни са и възраженията в жалбата срещу включването в разпределението на суми за вземането на вискателя „И.“ АД за разноски в размер 18 490,00 лв. (от документите по изпълнителното дело се установява, че въпросните разноски са платени от вискателя за такса по т. 20 ТТЗЧСИ за опис на процесния недвижим имот, тоест за осъществяване на изпълнителния способ, въз основа на който са получени разпределените суми), както и възраженията срещу размерите на таксите за изпълнението (изчислени съобразно правилата на т. 26 ТТЗЧСИ и съразмерно на вземанията на вискателите с удовлетворени вземания по разпределението).

Жалбата на Р. И. Й. също е подадена в срока по чл. 462, ал. 2 ГПК, но е недопустима, тъй като този жалбоподател не е страна по изпълнителното дело, респективно не притежава легитимация по чл. 463, ал. 1, вр. чл. 462, ал. 1 ГПК да обжалва акта на съдебния изпълнител за разпределение на суми, получени от публична продажба, извършена по това дело.

Твърденията в жалбата, че Р. И. Й. е кредитор с приети вземания в производството по несъстоятелност на „И.“ ООД, не могат да обусловят легитимация на жалбоподателя като страна по процесното изпълнително дело, респективно право на жалба по чл. 463, ал. 1, вр. чл. 462, ал. 1 ГПК, тъй като кредитори с приети вземания в производството по несъстоятелност на търговско дружество не са присъединени по право кредитори по изпълнителните дела, образувани за принудително изпълнение на вземания срещу дружеството.

По изложените съображения Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата с вх. №6053/26.05.2022г., подадена от В. Д. С. срещу разпределение от 20.05.2022г., извършено по изпълнително дело №20178400400908 на ЧСИ с рег. №840.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата с вх. №6054/26.05.2022г., подадена от Р. И. Й. срещу разпределение от 20.05.2022г., извършено по изпълнително дело №20178400400908 на ЧСИ с рег. №840.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____